STEAUA FĂRĂ NUME?

„...Într-un moment de intensă presiune la buturile noastre, a apărut în chip salvator, pasind la portar, a ieșit la primire pe post de fundaș stînga, cîțiva pași cu balonul la picior, o deschidere în diagonală spre Grozea, vîrf dreapta avansat, Grozea a demarat — cursă pe aripă — centrare și mingea îl găsește, pe cine crezi, tocmai pe el, care jucase mingea pe tot terenul, de la poarta noastră la poarta adversă — un șut imparabil și goalkeeper-ul polonez Kotzka este învins. 2—1 pentru echipa noastră olimpică în meciul cu națională Poloniei. Ce a făcut băiatul acesta în faza golului se explică la modul teoretic în cele mai selecte manuale de fotbal. Nu exagerez...".

— Ba, scuză-mă, dragă tovarășe Mărdărescu, cred că exagerezi abuzînd de răbdarea cititorului, care este nerăbdător să afle cine este acest „EL", pe care îl elogiezi de o manieră atît de puțin obișnuită. Deci cine este persoana ?

— Persoana este jumătatea... siameză a lui Dobrin. „Doxar" ca Dobrin, pas de gîscan, fente, după același tipar, care te... adorm, blond ca Dobrin, aceeași înălțime. O singură deosebire : e stîngaci natural. Cînd l-am văzut prima oară jucînd, am strigat „Evrika !".

(N.A. — În tot acest timp, antrenorul Mărdărescu... ocolea ritmat camera, golul de la Chorzow, amintit la începutul acestor rînduri, fiind pur și simplu „pus în scenă" cu ajutorul meselor, birourilor și al scaunelor).

— Deci, descoperirea se cheamă...

— Gavrilă Both. Primul fotbalist de rasă cu acest nume. O stea, deocamdată, fără nume.

Să nu-mi spuneți mie Gil dacă băiatul acesta nu va apare peste cîteva luni foarte des în ziarele dv. !

★

După șocul reclamei antrenorului, iată-ne în tête à tête cu „steaua fără nume". La complexul sportiv „23 August", printre „stelele" în plină strălucire — Dumitrache, Dobrin, Dan, Lucescu, etc.

Stă ascuns într-un colț, ca un pui de potîrniche speriat. Încep o discuție cu el, dar întrebările mele se lovesc de o timiditate de școlăriță cu șort albastru.

— Îți pare bine că ai fost chemat la „lotul mare" ?

— Cum să nu, domnule ! Este visul pe care mi-a fost frică să-l visez...

— ? !

— E ca și cum aș fi cîștigat un premiu care depășește de departe premiul cel mare al loteriei.

— Un... transatlantic la Loto central, de exemplu, nu ?

— Să știți că așa e.

— Spune-mi, Both, antrenorii zic că ești o copie, la scară, a lui Dobrin. Ce părere ai ?

— Vor să mă încurajeze. Jucător care să facă cu mingea ceea ce face Dobrin n-am văzut încă pe nimeni în viața mea.

— Plecînd de la... Napoleon, care spunea că ultimul soldat poartă în raniță sa bastonul de mareșal, te întreb deschis : tu crezi că vei ajunge un fotbalist despre care să se vorbească ?

— Visul meu este să ajung ca nea Dan, „mareșalul apărării", cum îi zic băieții, să mă pupe într-o zi cînd am să marchez gol pentru echipa României. Atît. Atunci am să fiu cel mai fericit om din Satu Mare.

— Pentru fericirea asta, trebuie să lupți, Both.

— Sînt învățat cu lupta. În divizia B, un atacant trebuie să aibă curaj de cascador. Nimeni nu te iartă.

— Succes în „luptă" Both !

Marius POPESCU

Lotul tricolorilor a început pregătirile pentru Mexic. După cum puteți remarca din alura lui Dan, Lucescu, Lupescu, Hălmăgeanu și Răducanu, băieții s-au lansat în marea cursă a vieții lor cu toată hotărîrea Foto : V. BAGEAC

TURNEUL ECHIPEI NAȚIONALE ÎN AMERICA DE SUD

In urma vizitei efectuată ieri dimineață la sediul F.R. Fotbal, de către impresarul Elias Zacour, a fost definitivat turneul de iarnă al echipei naționale a României.

Turneul se va desfășura în America de Sud — în Brazilia și Peru — după cum urmează : 25 ianuarie joc la Bello Horizonte ; 28 ianuarie — la Curitiba ; 31 ianuarie — la Santa Catarina ; 3 februarie 1970 — Porto Alegre cu Gremio ; 5 februarie 1970 — Porto Alegre cu Internazionale Porto Alegre ; 9 februarie 1970 — Lima (cu selecționata Perului) ; 14—21 februarie 1970 — turneu la Rio de Janeiro ; participă : Vasco de Gama, Flamengo, echipele R. D. Germane și României și o formație de club din Ungaria sau Iugoslavia.

Plecarea din Rio de Janeiro spre patrie — în ziua de 22 februarie.

La cererea F.R. Fotbal, pentru a se asigura echipei reprezentative o pregătire de bază, s-a renunțat la programul inițial în care erau prevăzute cîteva meciuri în Africa. De asemenea, turneul din Mexic nu poate avea loc întrucît contravine normelor F.I.F.A., potrivit cărora echipele finaliste la C.M. n-au voie să evolueze în țara organizatoare pe perioada premergătoare desfășurării turneului final.

REPREZENTATIVA OLIMPICĂ VA EVOLUA ÎN ISRAEL

Echipa olimpică a României va susține în cursul lunii ianuarie două jocuri amicale în Israel. La 14 ianuarie, olimpicii români vor juca cu selecționata Israelului (cea de a 16-a echipă calificată la turneul final din Mexic), iar la 19 sau 20 ianuarie (data n-a fost încă definitivată) vor evolua în compania selecționatei de tineret a țării gazdă.

BALONUL e ROTUND

LICEUL DE FOTBAL!

Sună bizar, poate, însă un asemenea liceu există la noi în țară — și l-am vizitat !

Dar mai întîi, pentru a risipi nedumeririle posibile, voi spune că un astfel de liceu nu se deosebește de celelalte sub raportul programei analitice și al pregătirii teoretice, conferind aceleași drepturi ca oricare altul din cadrul învățămîntului nostru de stat, însă pregătirea fizică este axată pe profilul jocului de fotbal.

Acest liceu experimental funcționează începînd din toamna anului 1969 la Bacău, avînd ca îndrumători în materie sportivă pe profesorii Costică Anghelache (cunoscut fotbalist din trecut și fostul meu elev de la Unirea Tricolor) și Rus.

Recent am fost invitați de conducerea liceului pentru o întîlnire cu elevii, adepți deopotrivă ai învățămîntului și ai balonului rotund. Am fost rugat să vorbesc elevilor, bineînțeles, despre jocul lor preferat, despre propria mea activitate de fotbalist, despre modul cum ne-am pregătit și ne-am realizat, cei din generația mea, ca jucători, — lucruri pe care le-am povestit cu foarte multă plăcere.

Dar partea cea mai atrăgătoare a convorbirii a fost aceea cînd școlarii lui Anghelache au început să pună probleme : devenind ei lectori și eu elev. Am avut, la un moment dat, impresia că totul se petrece ca în acele interviuri în care întrebările sînt mai interesante decît răspunsurile...

Unele din aceste întrebări m-au pus în dificultate. Tinerii mei interlocutori dovedeau o bună informație generală privitoare la actualitatea din fotbalul românesc și mondial, alături de o curiozitate și o sete de cunoaștere cu totul remarcabile.

Spicuiesc numai cîteva dintre întrebările puse :

— care vor fi primele trei clasate în campionatul mondial din Mexic ?

— cine este, în momentul de față, cel mai bun jucător pe care îl avem ?

— pe cine îl consider ca fiind drept cel mai mare jucător român al tuturor timpurilor ?

Conversația acestor adolescenți, modul de a pune chestiunile, de a formula întrebări sau a exprima unele idei, vădesc ascuțime de spirit, sinceritate și pasiune pentru jocul de fotbal.

La despărțire, tinerii mei prieteni mi-au înmînat cartea lui Irving Stone : „Agonie și Extaz" cu o frumoasă dedicație... **„din partea elevilor primului liceu de fotbal din țară", purtînd peste 50 de semnături.**

Crearea unui liceu de fotbal mi se pare un lucru ieșit din comun, o inițiativă oficială de mare semnificație.

Dorim succes deplin experienței, un debut fericit primului nostru liceu de fotbal, pentru ca ideea să nu se piardă după un atît de promițător început, sau să rămînă izolată într-un perimetru de peisaj moldovenesc.

După modelul băcăuan ar putea să răsară și alte licee cu același profil în cît mai multe orașe din țară, mai ales dacă această primă și curajoasă încercare va duce — cum credem — la bune rezultate.

Baza de masă a fotbalului poate găsi în aceste școli o sursă admirabilă de dezvoltare, într-o perioadă cînd în foarte multe țări se duce o politică activă în direcția ridicării la un nivel cît mai înalt a celui mai popular sport din lume.

Vremea cînd jucătorii din campionatul primei divizii se spălau la pompa de apă după meci, iar elevii își toceau pantofii în antrenamentele lor clandestine de pe maidan, aparține trecutului plin de un anumit romantism, dar care nu trebuie să se reîntoarcă niciodată.

Din punct de vedere sportiv trăim, incontestabil, într-un „secol al fotbalului", și trebuie să fim și aici în primele rînduri cu țările cele mai avansate, așa cum sîntem în tehnică, în științe și arte, în toate domeniile de afirmare a spiritului omenesc și a virtuților noastre ca popor.

Recitind dedicația, mă gîndesc că, poate, peste nu prea mulți ani, unele din aceste nume caligrafiate cu emoție ar putea deveni autografe de jucători faimoși și purtători ai tricoului național în viitoarele mari întîlniri de pe continent !

Să-i reținem, oricum, printre candidații la glorie, pe Mircea Dănilă, Teodor Botez, Gigel Șerban, Marinică Scîntee, Costel Axinte, Ion Stănuș, Doru Oros, Niculae Prisecaru, Adrian Chiru, cîțiva numai dintre numeroșii elevi ai lui Costică Anghelache și Rus, profesorii de specialitate ai primului liceu de fotbal din țara noastră...

Petre STEINBACH

fotbal

CONSTELAȚIA MEXICANĂ

11. R. F. a GERMANIEI: un „11" cu o configurație aparte (1 portar, 9 apărători... și Gerd Müller atacant)

● De la marea surpriză din 1954, prezențe remarcabile în C. M. ● Caracteristicile formației ● Bekenbauer pe post de „libero"

Din 1954, de cînd soccerul vest-german este prezent în turneele finale ale campionatului mondial de fotbal, jucătorii săi au lăsat, mereu, o bună impresie. În Elveția, în 1954, formația antrenată de Sepp Herberger a cucerit primul loc și performanța aceasta a uimit, pe atunci, întreaga opinie sportivă mondială. Într-adevăr, printre candidatele la titlul suprem se numărau, în acea ediție, o serie de formații cu o faimă bine stabilită : Ungaria, Uruguay, Brazilia. Și iată că, după ce echipa Ungariei o învinsese, în serii, cu 8—3, selecționata vest-germană reușește, totuși, să se califice mai departe, deoarece cîștigă meciul de baraj cu Turcia (7—2). În sferturile de finală, elimină redutabila reprezentativă a Iugoslaviei (2—0), iar în etapa următoare îi întrece pe austrieci cu 6—1, calificîndu-se pentru marea finală în care a întîlnit echipa Ungariei. Posedînd o excelentă pregătire fizică, o tactică adecvată de joc, echipa lui Herberger cîștigă finala cu 3—2. Iată „11"-le victorios de la Berna : Turek — Posipal, Kohlmayer, Eckel, Liebrich, Mai, Rahn, Morlock, O. Walter, F. Walter, Schäfer.

La următoarea ediție a C.M. (1958 — Suedia), echipa R.F.G. obține un rezultat bun, clasîndu-se pe locul 4. Patru ani mai tîrziu, în Chile, reprezentativa vest-germană se califică în sferturi de finală, unde este eliminată cu 1—0 de Iugoslavia. În fine, în 1966, la C.M. din Anglia, selecționata R.F.G. se califică în finala competiției pierzînd, după o luptă dramatică, care a necesitat prelungiri, cu 4—2, în fața echipei țării gazdă.

GRUPA A VII-A

Austria — Cipru 7—1, Austria — R.F.G. 0—2, Scoția — Austria 2—1, Cipru — R.F.G. 0—1, Cipru — Scoția 0—5, Scoția — R.F.G. 1—1, Cipru — Austria 1—2, R.F.G. — Austria 1—0, Scoția — Cipru 8—0, R.F.G. — Cipru 12—0, R.F.G. — Scoția 3—2, Austria — Scoția 2—0.

CLASAMENT

1. R. F. a Germaniei	6	5	1	0	20—3	11
2. Scoția	6	3	1	1	18—7	7
3. Austria	6	3	0	3	12—7	6
4. Cipru	6	0	0	6	2—35	0

Drumul spre Mexic, în actuala ediție a C.M., nu a fost prea ușor pentru formația pregătită de Helmut Schön. În primul meci, echipa și-a asigurat două puncte cîștigînd cu 2—0 meciul de la Viena, cu Austria. A urmat, apoi, marea piatră de încercare : partida cu Scoția, la Glasgow. Vest-germanii au condus cu 1—0, dar, în final, gazdele au egalat (1—1). Pentru partida revanșă, echipa R.F. a Germaniei nu avea nevoie decît de un singur punct, dar la Hamburg ea a învins cu 3—2 formația Scoției, asigurîndu-și, astfel, calificarea.

Un merit deosebit în obținerea acestei performanțe revine înaintașului Gerd Müller, care a marcat goluri hotărîtoare în meciurile din preliminarii. La Nicosia, el a înscris, în ultimul minut de joc, golul victoriei în meciul cu Cipru ; la Glasgow, a marcat primul punct, iar la Viena pe cel de-al doilea !

În jocurile preliminare a fost întrebuințat următorul lot (în paranteză : clubul, vîrsta și prezențele în „națională") :

PORTARI : Josef Maier (Bayern München — 24 ani — 18), Horst Wolter (Eintr. Braunschweig — 27 ani — 11) ;

FUNDAȘI : Hans-Hubert Vogts (Borussia Mönchengladbach — 23 ani — 20), Horst-Dieter Höttges (Werder Bremen — 26 ani — 37), Karl-Heinz Schnellinger (Milan — 30 ani — 38), Bernd Patzke (Hertha B.S.C. — 26 ani — 18), Willi Schulz (Hamburger S.V. — 31 ani — 61), Klaus Fichtel (Schalke 04 — 25 ani — 12), Max Lorenz (Eintracht Braunschweig — 30 ani — 17), Wolfgang Weber (F.C. Köln — 25 ani — 34), Franz Beckenbauer (Bayern München — 24 ani — 35), Ludwig Müller (Bor. Mönchengladbach — 28 ani — 6) ;

MIJLOCAȘI : Helmut Haller (Juventus Torino — 30 ani — 30), Wolfgang Overath (F.C. Köln — 26 ani — 46), Günter Netzer (Bor. Mönchengladbach — 25 ani — 13), Reinhard Libuda (Schalke 04 — 26 ani — 13) ;

INAINTAȘI : Uwe Seeler (Hamburger S.V. — 33 ani — 62), Gerhard Müller (Bayern München — 24 ani — 15), Siegfried Held (Borussia Dortmund — 27 ani — 26), Bernd Dörfel (Eintr. Braunschweig — 25 ani — 15), Erich Maas (Eintracht Braunschweig — 29 ani — 2).

Caracteristicile acestei echipe se pot concretiza în două puncte :

1. Disciplina jucătorilor și aplicarea corectă a tacticii de joc prescrisă de antrenor ;

2. O excelentă apărare.

Antrenorul Schön îmi spunea, recent, că echipa națională a R.F. a Germaniei este una dintre formațiile cu cele mai bune apărări din lume. Și antrenorul Schön exemplifica cele spuse arătîndu-mi că începînd din 1966, în cele 28 de jocuri susținute, echipa antrenată de el a primit doar 18 goluri. Nici atacul nu s-a arătat deficitar. În aceste partide au fost marcate nu mai puțin de 59 de goluri. Dar linia ofensivă trăiește mai mult printr-un singur jucător. El este „tunarul" Gerd Müller, care a înscris 18 goluri în numai 15 meciuri internaționale ! În R.F.G. se afirmă — în glumă — că tactica echipei reprezentative este cît se poate de simplă : un portar, 9 jucători în apărare și... Gerd Müller în atac ! Un pic de adevăr există în această observație a iubitorilor de fotbal. Ea exprimă o realitate pentru că, la ora actuală, în afară de Müller, nu există nici un atacant de valoare, ceea ce nu se poate spune despre apărare, care este punctul forte al echipei. Uwe Seeler se află la o vîrstă care-l determină să zică, încet-încet, adio fotbalului. În schimb, unii mijlocași sînt în plină afirmare (Libuda), ca și fundașul ofensiv (Fichtel). Poate că avînd în vedere calitățile lor ofensive, Schön îi va lansa în linia de atac. Cît despre Beckenbauer, îmi voi permite să dezvălui de pe acum un mic secret : el va fi utilizat în echipă pe post de „libero".

Wolfgang THIEL
(S.I.D. — Düsseldorf)

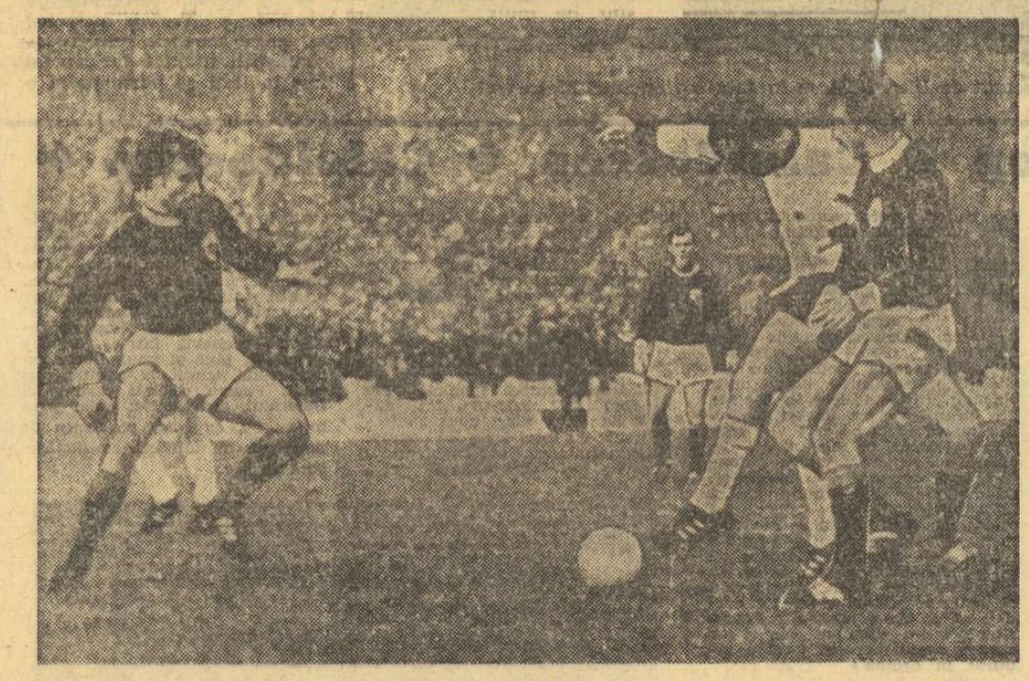

Deși jenat de un adversar, Gerd Müller a reușit să introducă mingea în poarta scoțienilor, la Glasgow.

DINAMO BACĂU VA EFECTUA UN TURNEU ÎN LIBAN

În aceste zile, Dinamo Bacău continuă antrenamentele. Lucru, de altfel, foarte normal dacă ne gîndim că, acum, lui Dinamo Bacău îi surîde calificarea în sferturile de finală ale unei competiții europene, performanță încă nerealizată de vreo echipă românească. Duminică 28 decembrie băcăuanii urmează să plece într-un turneu de 3—4 jocuri în Liban, unde antrenorul Neagu va putea să-și urmărească elevii jucînd în condiții mult mai bune decît cele din țară.

În ziua de 6 ianuarie, dinamoviștii se vor întoarce acasă, unde vor efectua o ultimă săptămînă de antrenamente înainte de meciul devenit decisiv pentru ei — returul cu Kilmarnock (13 ianuarie) — care va autoriza, sperăm cu toții, pe Dinamo Bacău să treacă în cel de-al IV-lea tur al **„Cupei europene a tîrgurilor".**

MITROI SE REÎNTOARCE LA RAPID

Componenții echipei ploieștene **Petrolul** se află cu toții în concediu, începînd din ziua de 12 decembrie. Jucătorii **Bădin, Moraru, Dincuță și Grozea** au profitat de această vacanță plecînd la Tușnad-Băi, pentru o „cură" de 12 zile. În ziua de 15 ianuarie toți jucătorii se vor reîntîlni la club, pentru a efectua o primă perioadă de pregătire de 6 zile, în care sînt incluse controlul medical și readaptarea la efort. În continuare, petroliștii vor pleca la Sinaia, în perioada 12—25 ianuarie, pentru „ozonificare" și „încărcarea acumulatorilor" în vederea returului campionatului.

Din lotul Petrolului va pleca jucătorul **P. Mitroi**, care și-a manifestat dorința de a se reîntoarce la clubul Rapid (de unde a fost împrumutat) și căruia clubul petrolist i-a satisfăcut cererea, acordîndu-i dezlegare.

Meciul bilateral dintre echipele masculine ale Bulgariei și României, desfășurat la finele săptămînii trecute la Sofia, a încheiat anul competițional 1969 al gimnaștilor noștri fruntași. Un an marcat de „debutul balcanic" (care a adus frumoase satisfacții sportivilor români), anul europenelor (Rodica Apăteanu a ocupat de două ori locul 5 la Landskrona, în timp ce băieții nu s-au prea văzut la Varșovia), anul care a consacrat o nouă speranță olimpică (Elisabeta Turcu — medalie de aur la sărituri la Moscova), a relansat gimnastica noastră modernă în arena mondială și a prilejuit reluarea meciurilor bilaterale dintre echipele feminine ale României și Cehoslovaciei.

Amplă trecere în revistă a forțelor de care dispune gimnastica noastră, „Cupa federației" și finala campionatului național pentru maeștre și maeștri a confirmat, în linii generale, atît progresele înregistrate cît și stăbiciunile existente încă în acest sport. De aceea, revenim asupra competiției desfășurată la Timișoara, subliniind — pe lîngă problemele abordate de colaboratoarea noastră Elena Leușteanu — acele aspecte, care ni se par a fi cele mai interesante și cu forță de înrîurire asupra ansamblului gimnasticii noastre.

CÎTEVA CUVINTE DESPRE ANTRENORI

Spre deosebire de multe alte sporturi, clasamentele în gimnastică sînt foarte complicate, iar buletinul unei finale de campionat este întotdeauna foarte încărcat. Multe nume, multe cifre, clasamente, medaliați etc. Niciodată însă într-un asemenea buletin nu veți găsi numele celor care, de regulă, au un rol decisiv la descoperirea și formarea unui sportiv, la desăvîrșirea măiestriei lui. Aceștia sînt o știm atît de bine, antrenorii, cei care „asistînd" pe sportivi de sute și mii de ori (fie la antrenamente, fie în concursuri) tremură de fiecare dată la momentele „cheie" ale exercițiului, pentru că cea mai mică neatenție sau imprecizie a sportivului poate duce, în gimnastică, la o situație extrem de periculoasă. Și cum sportivul mai „uită", după o execuție foarte bună, să se îndrepte spre locul unde se află antrenorul său, vom consacra mai întîi cîteva rînduri celor mai destoinici dintre antrenorii ce s-au dedicat gimnasticii. O facem cu convingerea că le merită cu prisosință și că, poate, exemplul lor îi va stimula și pe alții.

Am avut prilejul să ne referim, în cronica noastră, la soții Marina și Mircea Bibire. Într-adevăr, li se cuvenea locul prim. Cu o exemplară modestie, cu pricepere, cu pasiune și perseverență (deși nu au beneficiat întotdeauna de cele mai bune condiții), acești doi profesori dau, an de an, gimnaste valoroase. Cel mai bun „produs" al lor — Felicia Dornea, campioană de juniori în 1969, campioană de senioare la sărituri și, ceea ce este poate cel mai important, „gimnasta care vine". Prezența Mariei Mocanu între fruntașele categ. I și a multor altor gimnaste băcăuane pe primele locuri la celelalte categorii este cea mai elocventă dovadă că gimnastica deține o poziție forte la Dinamo Bacău și ar trebui să se bucure de cea mai mare atenție din partea clubului.

Am văzut-o pe profesoara Elena Sima bucurîndu-se ca un copil pentru succesul Liei Ceampelea, pentru medalia de campioană a Olgăi Ștefan, pentru evoluția Elisabetei Turcu. Este adevărat, cu unele din aceste sportive antrenoarea ploieșteancă n-a mai lucrat în ultimul timp. Bucuria ei ține însă de acel sentiment de a fi fost prima care le-a călăuzit pașii și le-a învățat primele mișcări dificile ale gimnasticii. Iar faptul că alte gimnaste de la Petrolul „amenință" treptele superioare ale măiestriei (Daniela Brezan, de pildă), vorbește de la sine despre munca acestei antrenoare. Sîntem siguri că colaborarea ei cu profesorul George Chiose, transferat de curînd la Ploiești, va fi foarte fructuoasă și se va concretiza în noi elemente valoroase pentru gimnastica noastră.

Județul Timiș, se spune, a dat-o pe Alina Goreac. De acord, dar să nu uităm că, ani de zile, de Alina s-a ocupat prof. Tatiana Isar. În măiestria de azi a Alinei (mai ridicată de la an la an) a investit și prof. Isar o apreciabilă cantitate de efort și pricepere și e bine să n-o uităm, chiar dacă azi antrenoarea lucrează cu alte tinere, la Liceul de gimnastică din Orașul Gh. Gheorghiu-Dej. Fiindcă vorbim de județul Timiș, să amintim că din Timișoara provin alți doi inimoși antrenori, ce par a fi decișI să ne dea gimnaste valoroase în anii viitori. I-am numit pe profesorii Maria Raicu (zeloasa antrenoare a Miei Variu) și Norbert Kuhn, ale cărui eleve, îndeosebi Ștefania Bacos și Rodica Secoșan, sînt capabile de mult mai mult decît ne-au arătat la întrecerile de la Timișoara.

Sînt remarcabile progresele pe care le-au făcut în ultimul timp Anca Grigoraș și Ileana Coman, maestre în toată puterea cuvîntului azi, și este o obligație pentru noi să amintim că gimnastele de la asociația sportivă Flacăra Orașul Gh. Gheorghiu-Dej au fost pregătite pînă în toamna acestui an de antrenorul Marcel Duncan, stabilit acum la Galați, cu planuri certe de a înființa și lansa un nou și puternic centru de gimnastică.

În fine, să menționăm că de pregătirea gimnastelor Elena Ceampelea și Alina Goreac s-a ocupat în ultimul timp antrenorul Nicolae Covaci, străduindu-se să-și împartă cît mai rațional timpul între I.C.H.F. și munca la lot, iar cu Elisabeta Turcu lucrează de mai bine de un an prof. Gheorghe Gorgoi.

DUELUL DINAMO—STEAUA DEVINE TOT MAI INTERESANT

Disputa tradițională (indirectă la Timișoara, pentru că nu a fost vorba de o întrecere pe echipe) dintre cele mai puternice cluburi bucureștene s-a încheiat de data aceasta cu un succes net al gimnaștilor de la Steaua. Este adevărat, dinamoviștii au fost lipsiți de două dintre piesele lor de bază, Gheorghe Păunescu și Gheorghe Tohăneanu, ceea ce, evident, a cîntărit greu, în balanță. Dar, forma excelentă pe care a atins-o Petre Mihaiuc la roase, dar — pe lîngă indisponibilitățile amintite — e de remarcat că Nicolae Oprescu este încă „necopt" pentru categoria maeștri, Ludovic Buh, om extrem de muncitor, a ratat cîteva exerciții după care n-a mai avut forța morală să înfrunte toate dificultățile concursului, iar Constantin Bălan mai are de muncit mult pentru a-i ajunge pe colegii săi.

O PREZENȚĂ AGREABILĂ

Prezența gimnasticii moderne într-un concurs de „sportivă" întregește întotdeauna frumusețea și valoarea spectacolului sportiv. Iar „Cupa federației" ne-a confirmat, o dată în plus, această opinie, în primul rînd prin evoluția maeștrelor noastre de renume. Atît campioana țării, Iulia Zaharia, cît și cea mai bine clasată la mondiale dintre sportivele noastre, Victoria Vilcu, au probat din nou valoarea ridicată pe care ele au atins-o. Păcat că o maestră reputată, care putea să aibă încă un cuvînt în gimnastica noastră modernă, a abandonat prematur activitatea competițională. Ne referim la fosta campioană Livia Grama. Am încercat însă un sentiment de satisfacție văzînd că „din mîinile" ei apare o nouă maestră Sabina Șerbănescu. Alături de Ileana Nicolae și Maria Preda, eleva Liviei Grama promite să devină una din speranțele noastre pentru viitoarele mari concursuri. Nu numai la ansamblu, dar și la individual !

Și poate că nivelul concursului de gimnastică modernă ar fi fost și mai ridicat dacă perioada la care este programată această întrecere n-ar crea unele dificultăți gimnastelor fruntașe. Într-adevăr, începînd din luna octombrie, sportivele trec la învățarea noilor exerciții (impuse și liber alese), iar în luna decembrie nu se poate vorbi de o însușire care să le permită să apară în concursuri oficiale. Deci, pentru „Cupa federației" gimnastele sînt obligate să reia exercițiile abandonate. Ceea ce, să recunoaștem, nu e atît de ușor...

Constantin MACOVEI

FINAL DE SEZON

Întrecerile de la Timișoara au evidențiat plusurile și minusurile gimnasticii noastre

F.R. Gimnastică a stabilit că în perioada 1—31 ianuarie 1970 se pot efectua transferări. Cererile vor fi discutate în prima ședință pe luna februarie a biroului federal.

TRAGERILE REVELIONULUI 1970!

Ne aflăm în plină vînzare a biletelor pentru concursul Pronoexpres al Revelionului din 1 ianuarie 1970. Mîine se pun în vînzare și biletele pentru tragerea LOTO a Revelionului din 2 ianuarie 1970.

Tradiționalele trageri ale Revelionului oferă participanților premii de mare atracție ! excursii în Mexic — cu prilejul Campionatului mondial de fotbal 1970 — în Japonia („EXPO '70"), Italia, Turul Austriei, Belgrad — Budapesta — Sofia, „Turul Bulgariei" și „Nisipurile de Aur", autoturisme DACIA 1300, DACIA 1100, MOSKVICI 408 cu 4 faruri și radio, SKODA 1000 M.B., TRABANT 601 și numeroase premii în bani.

Nu uitați, participînd cu mai multe bilete aveți mai multe șanse de cîștig.

NUMERELE EXTRASE LA CONCURSUL PRONOEXPRES NR. 52 DIN 24 DECEMBRIE 1969

Extragerea I : 25 17 21 6 26 34. Fond de premii : 287 339 lei.

Extragerea a II-a : 26 5 6 11 30 31 41. Fond de premii : 247 544 lei.

Plata premiilor pentru acest concurs se va face astfel : **În Capitală** — începînd de la 3 ianuarie 1970, pînă la 7 februarie 1970 inclusiv ; **în țară** — de la 5 ianuarie 1970, pînă la 7 februarie 1970 inclusiv.

PREMIILE TRAGERII LOTO DIN 19 DECEMBRIE 1969

Extragerea I : categ. a II-a : 3,5 variante a 29 570 lei ; a III-a : 166,25 var. a 778 lei ; a IV-a : 408,45 a 317 lei ; a V-a : 831,50 a 187 lei.

Extragerea a II-a : categ. A : 1 variantă a 75 117 lei ; categ. B : 1,5 variante a 50 078 lei ; categ. C : 3,25 a 23 113 lei ; categ. D : 581,95 a 100 lei.

Cîștigătorii autoturismelor de la tragerea excepțională Loto din 9 decembrie 1969, oferite prin tragere la sorți la categoria a VIII-a : Mateescu Traian din Craiova și un bilet colectiv nr. 20202 din Galați cîte o Dacia 1100; Czukli Iozef din comuna Livada, județul Satu-Mare, un autoturism Moskvici 408 ; Neagu Georgeta din Galați, Skoda 1000 MB și Cerdac Ștefan din București, Trabant 601.

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI
INSTITUTUL DE EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT
București

ANUNȚĂ

Se aduce la cunoștința absolvenților Institutului de educație fizică și sport, care au dreptul să susțină examenul de diplomă în sesiunea din iarnă, că acest examen va avea loc în perioada 31.I—5.II.1970.

Înscrierea la examenul de diplomă se face o dată cu depunerea lucrării, pînă la data de 10.I.1970, orele 10.

Informații suplimentare se pot obține zilnic între orele 12—14 la secretariatul institutului, telefon 3144 40.